

ПРИВІТАННЯ ЮВІЛЯРУ

Кузнєцов Валерій Федорович

З травня 1991 року і до сьогодні – Голова правління Західно-регіональної асоціації клубів ЮНЕСКО, з 1996 р. головний редактор Спеціалізованого видавництва «ЮНЕСКО-СОЦІО», заступник головного редактора журналів «Наше право», «Європейські перспективи», «Право ua» і координуючий директор Міжнародного наукового журналу «Верховенство права».

З вересня 1992 року помічник-консультант народних депутатів України Комітету ВР України з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності Біласа І.Г., Бандурки О.М., Левченко К.Б. і Грицака В.М., а з 2013 року по теперішній час науковий консультант Науково-консультативної Ради Комітету.

Як помічник-консультант брав участь у роботі спеціалізованих комісій ВР України по розслідуванні зловживань при капітальному ремонті Палацу «Україна» в Києві й Українського культурного Центру в Москві, в роботі над Законом України «Про пересадку (трансплантацію) органів і тканин людини» тощо.

Автор Програми «Львів зберегти для нащадків», яка у грудні 1998 р. була прийнята Комітетом світової спадщини ЮНЕСКО на сесії, яка відбулась в японському місті Кіото, 2/3

голосів і Львів було внесено до списку світової спадщини ЮНЕСКО.

Асоціація проводила і брала участь в багатьох міжнародних і українських Форумах, які проходили під егідою ЮНЕСКО, брала участь у порятунку Стебницького калійного заводу (Програма «Стебник – центр екологічної небезпеки»), ЮНЕСКО презентувало Програму «Діти вулиць», «Дерев'яна архітектура Карпат» тощо. Всього Асоціація реалізувала 21 потужних Проектів під егідою ЮНЕСКО.

У 2016 році член Академії правових наук Молдови, присвоєно звання Doctor Honoris causa.

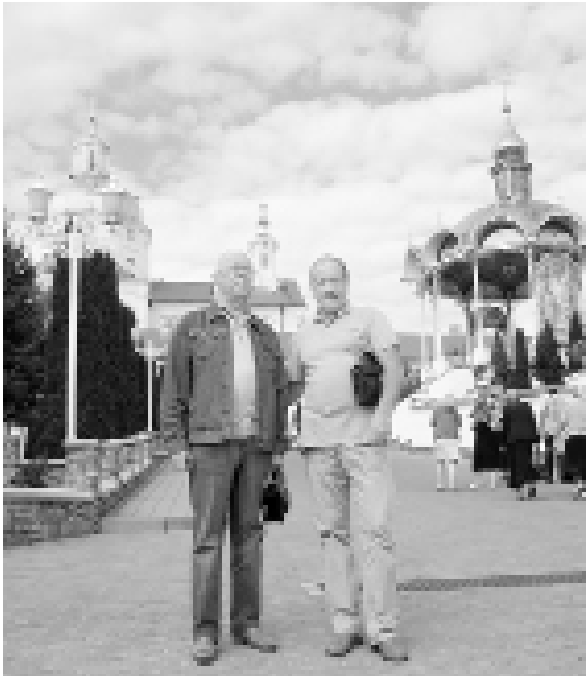
Автор понад 40 наукових праць, у тому числі і трьох монографій.

Невтомний, цілеспрямований, мудрий ювіляре

Це вже третій журнал «Наше право», присвячений Ювіляру. Перший був до 70-річчя у 2007 році, другий до 75-річчя у 2012 році (№2 ч.3).

Познайомився я з Олександром Марковичем 26 років тому у 1991 р. у ВР України, тоді я був помічником у Народного депутата Біласа І.Г., а Олександр Маркович Першим заступником Голови Комітету, відтоді і працюємо разом всі ці роки.

Переконався, що Олександр Маркович дуже уважний і турботливий,

Експедиція у Почаївській лаврі.

завжди цікавиться як мої справи, як сім'я, адже Він добре знає всіх моїх дітей, онуків, охоче розповідає про себе, де і з яким правнуком сьогодні гуляв, яку іграшку купив, радіє першим маленьким досягненням правнуків... Пам'ятаю, як Він гордився першою статтею внучки Іринки, яка в цьому році (два місяці тому) вже захистила докторську дисертацію. А маленький школярик, внук ювіляра Сергій, якого ми частенько забирали зі спеціалізованої гімназії – нині Магістр юридичного факультету Київського національного університету ім. Тараса Шевченка, автор багатьох наукових статей, не помилюся коли скажу, що і Сергій пронесе через своє життя дідусеві настанови і примножить славу родини Бандурків.

Згадуєш минулі роки і дивуєшся, як летить час. Недарма говорять: дні ідуть, місяці біжать, а роки летять. Та наш ювіляр, окрім прямих обов'язків, встигає зробити багато справ.

З 1996 року Олександр Маркович почав опікуватись, як Голова редакційної ради, фаховим журналом «Наше право», з 2003 р. – журналом

«Європейські перспективи», з 2015 р. – журналом «Право ua» і з 2016 р. – Міжнародним науковим журналом «Верховенство права». І по теперішній час ні один наклад журналу не виходить у світ без його рецензій, правок, пропозицій.

В 2007 р. на Конференції Асоціації ЗРАК ЮНЕСКО Бандурка О.М. був обраний Президентом Асоціації. Асоціація запрацювала в новому активному напрямку – з'явилися цікаві Проекти, Програми.

Навіть на відпочинку, користаючись нагодою залишитись наодинці, працює над черговими рукописами книг, статей, рецензій.

Де б не був Олександр Маркович, як далеко від дому, він постійно підтримує зв'язок із сім'єю, адже звик знати все до дрібничок – від здоров'я всіх у родині і до того, що їла на вечерю правнучка Даринка.

Це лише кілька штрихів, про які я згадав, які підтверджують всюдишність і невтомність ювіляра.

Шановний Олександр Марковичу, нехай у ваших задумах завжди буде мудрість, вдома – увага й підтримка, у серці – світло від людської вдячності. Хочу побажати Вам безмежного людського щастя,

міцного здоров'я, нових досягнень та успіхів. Нехай завжди Вас супроводжує щаслива зоря удачі, Боже благословення, а у Вашому домі панують любов, злагода та добробут на могоя і блага я літа!

